

Když jsem dospěl

František Nedvěď

1:

D

Když dospěl jsem v muže

G **Emi** **D**

a najednou se měl starat sám,

D

tak za tátou jsem pádíl,

Emi **G** **Emi** **D**

abych zjistil, co s tím dělat dál.

D

Tátovy oči málem vypadly

G **Emi** **G** **D**

a pod vousy se smál - jen se smál,

Emi

pak rukou vlasy pohládil

G **Emi** **D**

a tiše povídal.

R:

Nemysli si že to bude lehký,

jak bývalo to u nás doma,

když z pod peřiny vykuklo ti oko,

jestli do pusy ti někdo něco dá.

Teď už budeš muset sám se starat,

protože na krku svoje milé máš,

a z pod peřiny budou oči koukat,

jestli do pusy jím něco dáš.

2:

Teď když vzpomenu si jak to táta říkal,

pod vousy se sám musím smát,

jen zdá se mi že mám to mnohem horší,

než táta svými slovy chtěl mi dát.

A tak se stalo co jsem si přál já,

snažím se být o kousek dál,

teď z pod peřiny často koukám

a dávají mi co bych si jen přál.

R.

1.

R.